

Sygn. akt IX W 1296/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział IX Karny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

w obecności oskarżyciela publ. M. R.

po rozpoznaniu dnia 10 maja 2016 r., sprawy

K. R.

córki M. i A. z domu Ł.

ur. (...) w D.

obwinionej o to, że:

w dniu 30 marca 2016 r. ok. godz. 08:45 w O. przy ul. (...) umyślnie wprowadziła w błąd operatora Komendy Miejskiej Policji w O. podając fałszywą informację o zdarzeniu, które nie miało miejsca czym wywołała niepotrzebną czynność funkcjonariuszy Policji

- tj. za wykroczenie z art. 66§1 kw

ORZEKA:

I. obwinioną **K. R.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu z **art. 66 § 1 kw** i za to skazuje ją na **karę grzywny w wymiarze 200,- (dwieście) złotych;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw **zwalnia obwinioną od kosztów postępowania i opłaty.**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Dnia 30 marca 2016 r., ok godz. 8-ej na telefon alarmowy Komendy Miejskiej Policji w O. zadzwoniła obwiniona K. R. zamieszkała w O. przy ul. (...) prosząc o pomoc. Dyżurny K. w O. wysłał na miejsce zgłoszenia patrol z Wydziału Interwencyjnego K. w O. w składzie sierż. D. G. i st. sierż. M. G.. Po przybyciu na miejsce interweniujący zastali w mieszkaniu nietrzeźwą obwinioną i dwoje zaproszonych przez nią gości - A. D. (1) i M. B. (1). Jak wyjaśniła obwiniona miała pretensje do przybyłych gości, że przynieśli inny niż oczekiwała rodzaju alkoholu. Zaproszeni przez nią goście zachowywali się spokojnie, natomiast obwiniona była wyraźnie rozbawiona interwencją, odprawiła przybyły również na miejsce zdarzenia zespół pogotowia ratunkowego twierdząc, że nie potrzebuje pomocy. Zażądała jedynie aby A. D. opuściła mieszkanie, co ta uczyniła razem z M. B.. W związku z zaistniałą sytuacją interweniujący funkcjonariusze poinformowali obwinioną o bezpodstawności ich wezwania i o konsekwencjach z tym związanych.

(dowód: notatka urzędowa k. 2; wyjaśnienia obwinionej k. 4, dane o karalności k. 10)

Obwiniona w wyjaśnieniach złożonych na etapie czynności wyjaśniających przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu twierdząc, że żałuje tego co się stało a następnym razem zastanowi się zanim wezwie Policję. Złożyła wniosek o dobrowolne poddanie się karze w wysokości 200,- zł.

(wyjaśnienia obwinionej – k. 4)

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionej zasługują na wiarę i z pozostałymi dowodami tworzą spójną całość. Stanowisko obwinionej wyrażone w jej piśmie z dnia 10 maja 2016 r., jest wynikiem albo niezrozumienia zarzutu wniosku o ukaranie albo pomylenia zdarzeń. Obwiniona w piśmie tym bowiem pisze o zupełnie innym zdarzeniu, niż to będące przedmiotem niniejszego postępowania. Wspomina w nim, że zgłoszenie jej miało dotyczyć rzekomo jakiś mężczyzn pijących alkohol pod jej oknami, gdy w rzeczywistości niniejsza sprawa dotyczy zachowania gości zaproszonych do jej mieszkania i będących na miejscu podczas interwencji Policjantów. Na taką błędną ocenę przedmiotu niniejszego postępowania, poza upływem czasu od dnia zdarzenia niewątpliwy, wpływ mieć musiał stan nietrzeźwości obwinionej i wielość dokonywanych przez nią zgłoszeń mających swój epilog w sądzie.

Obwiniona w tym postępowaniu będąc przesłuchana na etapie czynności wyjaśniających złożyła wyjaśnienia, w których przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, wyraziła skruchę i co więcej złożyła wniosek o dobrowolne poddanie się karze grzywny w wysokości uzgodnionej z oskarżycielem. Treść złożonych przez nią wyjaśnień w pełni koresponduje z dokumentem sporządzonym przez interweniujących funkcjonariuszy – notatką urzędową i pozwala uznać stan faktyczny niniejszej sprawy za bezsporny.

Obwiniona została prawidłowo zawiadomiona o terminie posiedzenia na którym rozpoznawany był jej wniosek o dobrowolne poddanie się karze, a mimo to nie stawiała się na nim i nie nadesłała wyjaśnień.

Tym samym Sąd uznał, że przeprowadzone w niniejszej sprawie dowody pozwalają na przyjęcie, iż to właśnie obwiniona była sprawczynią zarzucanego jej czynu wyczerpującego dyspozycję przepisu art. 66§1 kw.

Bezsporne jest, że swoim telefonem, w okolicznościach wskazanych wyżej obwiniona wywołała niepotrzebną czynność nie tylko patrolu Policji ale i załogi karetki pogotowia ratunkowego, które udały się na miejsce zgłoszenia, marnując tak niezbędny w ich pracy czas, być może niezbędny dla ratowania zdrowia i życia osób, które naprawdę potrzebowały ich pomocy. Obwiniona nie tylko, że nie potrzebowała pomocy to jeszcze dworowała sobie z interweniujących i takiego zachowania nie można tolerować i kłaść na karb jedynie wypitego alkoholu.

Wymierzając karę obwinionej Sąd uznał jako okoliczności obciążające znaczny stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu wyrażający się w działaniu pod wpływem alkoholu, narażeniu być może zdrowia a nawet życia innej osoby (osób), które w tym czasie faktycznie potrzebowały pomocy służb, a której nie można było udzielić wskutek zaabsorbowania ich bezpodstawnym zgłoszeniem.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł wobec obwinionego karę jak w części dyspozytywnej wyroku, uznając, że ma ona za zadanie przede wszystkim stanowić dla niej przestrożę na przyszłość i wdrożyć ją do pełnego poszanowania prawa i powstrzymywania się od podobnych nierozważnych działań. Kara ta w realiach niniejszej sprawy nie może być uznana za rażąco surową.

Na podstawie przytoczonych w wyroku przepisów Sąd zwolnił obwinioną od obowiązku uiszczenia kosztów postępowania i opłaty uznając, iż nie jest ona w stanie ich obecnie uiścić.